

St.prp. nr. 55

(1989–90)

Om samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Hellas til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, undertegnet i Oslo den 27. april 1988

Tilråding fra Finans- og tolldepartementet av 26. januar 1990, godkjent i Statsråd samme dag.

1. INNLEDNING

Den 27. april 1988 ble det i Oslo undertegnet en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse mellom Norge og Hellas. Samtykke til undertegning ble gitt ved kongelig resolusjon av 27. mars 1987. Overenskomsten ble undertegnet av utenriksministrene Thorvald Stoltenberg og Karolos Papoulias.

Overenskomsten skal ratifiseres og den trer i kraft ved utveksling av ratifikasjonsdokumentene. Den får virkning fra og med det kalenderår som følger etter ikrafttredelsesåret.

2. GENERELLE BEMERKNINGER

Hellas er det eneste medlemsland av Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling (OECD) som Norge til nå ikke har hatt generell skatteavtale med. Etter norsk anmodning ble det i 1982 innledet forhandlinger mellom Norge og Hellas om å inngå dobbeltbeskatningsavtale mellom de to land. Det har også tidligere vært ført forhandlinger med Hellas om en slik avtale uten at disse førte frem. Et utkast til avtale med tilhørende protokoll ble parafert i Athen den 26. september 1986. De avsluttende forhandlinger ble fra norsk side ledet av avdelingsdirektør Per O. Gjesti, Finansdepartementet.

Overenskomsten følger i stor grad det mønster som er lagt til grunn i de avtaler som Norge i den senere tid har sluttet med andre OECD-land for å unngå dobbeltbeskatning. Som modell for disse har i store trekk vært lagt til grunn OECD's mønsterutkast til dobbeltbeskatnings-

avtaler av 1977. Overenskomsten inneholder imidlertid på visse punkter avvikelser fra OECD-mønsteret. Det vises til kommentarene til de enkelte artikler.

Overenskomsten, som består av 31 artikler samt en protokoll som utgjør en integrerende del av denne, er inngått på engelsk. I tilfelle tvil om fortolkningen av bestemmelsene i avtalen, skal man bygge på den engelske tekst og ikke på den norske oversettelsen.

Den engelske tekst med en oversettelse til norsk følger som vedlegg til proposisjonen.

3. BEMERKNINGER TIL DE ENKELTE ARTIKLER I OVERENSKOMSTEN

Artiklene 1 og 2 har bestemmelser om avtalens *saklige anvendelsesområde*. Den gjelder personer som er bosatt enten i den ene av staterne eller i begge stater. Artikkel 2 inneholder en oppregning av hvilke skatter som for tiden omfattes av avtalen. Avtalen omfatter både skatter av inntekt og av formue.

Artiklene 3–5 inneholder *definisjoner* av forskjellige ord og uttrykk som forekommer i overenskomsten.

Det følger av *artikkel 3* punktene 1 a) og b) at overenskomsten også får anvendelse på de respektive lands kontinentalsokler for så vidt gjelder utøvelse av rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturherligheter. De øvrige definisjoner i artikkel 3 følger stort sett OECD-mønsteret.

Artikkel 4 definerer uttrykket «person bosatt i en kontraherende stat» og inneholder i punkte-

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Hellas til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue

ne 2 og 3 regler om hvorledes det skal forholdes når en fysisk, henholdsvis en juridisk, person etter intern lovgivning i de to stater anses for å være bosatt (hjemmehørende) både i Norge og i Hellas.

Artikkel 5 inneholder definisjonen av uttrykket «fast driftssted». Denne definisjonen er viktig fordi den danner rammen for skattlegging av fortjeneste ved forretningsvirksomhet i henhold til reglene i artikkel 7 som en person bosatt i den ene stat oppbeholder i den annen stat.

Bestemmelsen i artikkelens punkt 3 om når stedet for et bygningsarbeid, et konstruksjons- eller installasjonsprosjekt m.v. utgjør et fast driftssted er noe annerledes utformet enn OECD's mønsterartikkel. I avtalen er tidsgrensen satt til 6 måneder og ikke 12 måneder som i OECD-mønsteret. I tillegg er det særlig å merke at tilknyttet kontroll- eller rådgivningsvirksomhet uttrykkelig er inkludert i bestemmelsen.

Når det gjelder virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av naturforekomster på havbunnen og undergrunnen utenfor kysten av en stat er det i artikkel 21 gitt særlige regler om når slik virksomhet utgjør et fast driftssted, se kommentarene nedenfor.

Artiklene 6–23 har regler om beskatning av forskjellige former for inntekt og formue. Disse bestemmelsene har til formål å forhindre dobbeltbeskatning, dvs. at en skattyter blir skattlagt i begge stater av samme inntekt eller formue. De detaljerte reglene om de forskjellige inntektsarter er avgjørende for om beskatningsretten skal tilfalle den stat hvor den skattepliktige er bosatt, eller den stat hvor vedkommende inntektsart har sin kilde. For dividender, renter og royalty er det gitt regler om deling av beskatningsretten mellom de to stater.

Artikkel 6 fastsetter at inntekt av fast eiendom kan skattlegges i den stat hvor eiendommen ligger. Dette er i overensstemmelse med OECD's mønster.

Artikkel 7 inneholder regler om skattlegging av fortjeneste ved forretningsvirksomhet som et foretagende hjemmehørende i en kontraherende stat utøver i den annen stat. Slik virksomhet kan bare inntektsbeskattes i den sistnevnte stat hvis den utøves gjennom et fast driftssted der. De nærmere definisjoner av hva som forstås med et fast driftssted er, som nevnt foran, tatt inn i artikkel 5. Derimot inneholder artikkel 7 hovedprinsippene for selve ansettelsen av fortjeneste som skriver seg fra et fast driftssted. Artikkelen svarer til OECD's mønster.

Artikkelens punkt 2 inneholder grunnregelen for fastsettelsen av det faste driftssteds fortjeneste, nemlig at driftsstedet skal tilskrives den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet

dersom det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår, og det opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretagendet hvis faste driftssted det er («armhengdeprinsippet»).

I artikkelens punkt 7 er det fastsatt at i tilfelle et fast driftssteds fortjeneste omfatter andre inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i overenskomsten (f.eks. dividender, renter, royalty, inntekt fra skipsfart og luftfart eller inntekt fra virksomhet utenfor kysten), skal disse særregler ikke berøres av bestemmelsene i artikkel 7.

Artikkel 8 gir regler om skattlegging av fortjeneste av internasjonal skips- og luftfartsvirksomhet. Etter artikkelens punkt 1 kan fortjeneste ved drift av skip i internasjonal fart skattlegges i den stat hvor skipet er registrert.

Hellas har en spesiell tonnasjeavgift på inntekt fra skipsfart. Denne skatten beregnes etter skipets tonnasje og alder og skal erlegges av skipets eier, men vil som vanlig belastes skipets drift. Dersom gresk registrert skip drives av foretak hjemmehørende i Norge, følger det av artikkel 24 at også Norge kan skattlegge fortjenesten. Dobbeltbeskatning unngås i henhold til artikkel 24 punkt 2 ved at det gis fradrag i norsk skatt på inntekt fra driften av skipet, for tonnasjeavgift svart i Hellas.

I overensstemmelse med OECD's mønsterartikkel bestemmer punkt 2 at fortjeneste oppbåret i internasjonal luftfart bare skal inntektsbeskattes i den stat hvor foretagendets virkelige ledelse har sitt sete.

Punkt 3 klargjør at bestemmelsene i punktene 1 og 2 også gjelder fortjeneste når et foretagende deltar i en «pool», felles forretningsvirksomhet eller et internasjonalt driftskontor.

Som følge av en anbefaling fra OECD er det i punkt 4 fastsatt at fortjeneste ved bruk eller leie av containere i internasjonal fart bare skal kunne skattlegges i den stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete.

I punkt 5 er det gitt særregler som tar hensyn til SAS-samarbeidet.

Artikkel 9 omhandler foretagender med fast tilknytning til hverandre. Bestemmelsen gjelder assosierte selskaper under felles kontroll og ledelse. Artikkelen går ut på at ligningsmyndighetene, jf. skatteloven av 1911 paragraf 54 første ledd, kan skattlegge fortjeneste som ikke er tilfalt et foretagende på grunn av et særlig forhold det står i til et annet foretagende. Bestemmelsen er bygget på prinsippene i OECD-mønsteret, men har ikke bestemmelser om korresponderende korrigering i det land hvor det annet foretagende er hjemmehørende. Artikkel 26 åpner imidlertid muligheten for slik korrigering.

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Hellas til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue

Artikkel 10 gjelder skattlegging av *dividender*. Etter artikkelens punkt 1 kan slike inntekter skattlegges i den kontraherende stat hvor aksjonæren er bosatt.

De samme inntektene kan dessuten skattlegges i den stat hvor selskapet som utdeler dividendene er hjemmehørende (kildestaten), men den skattesats som kan benyttes, er begrenset av bestemmelsene i punkt 2.

I Hellas er dividende bare skattepliktig på aksjonærens hånd, dvs. mottakeren av dividendene, mens aksjeselskapet bare skattlegges av den ikke-utdelte fortjeneste. Av denne grunn avviker satsene på kildeskatten fastsatt i punkt 2 fra de satser Norge vanligvis har i skatteavtaler med andre land. Hvis det selskap som utdeler dividende er hjemmehørende i Hellas, kan kildeskatten ikke overstige 40 prosent av dividendenes bruttobeløp. Dersom selskapet er hjemmehørende i Norge, må kildeskatten ikke overstige 20 prosent.

Når dividender i samsvar med bestemmelsene i artikkel 10 blir skattlagt både i mottakerens bostedsstat og i kildestaten, unngås dobbeltbeskatning ved at det i bostedsstatens skatt innrømmes fradrag for den betalte kildeskatt i henhold til bestemmelsene i artikkel 24.

Bestemmelsene i punktene 1 og 2 gjelder ikke når de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til næringsvirksomhet eller utøvelsen av fritt yrke gjennom et fast driftssted eller fast sted for selvstendige personlige tjenester, som rettighetshaveren har i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende. Etter artikkelens punkt 4 skattlegges i så fall dividendene i samsvar med bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14. (Tilsvarende bestemmelser gjelder etter artikkel 11 punkt 5 for dividender og etter artikkel 12 punkt 4 for royalty.)

Artikkel 11 omhandler *renteinntekter*. Overensstemmende med OECD-mønsteret er det fastsatt at slike inntekter kan skattlegges både i den stat hvor den som mottar rentene er bosatt, jf. punkt 1, og i den stat hvor rentene skriver seg fra, jf. punkt 2. Kildeskatten i den sistnevnte stat skal dog ikke overstige 10 prosent av rentenes bruttobeløp. Det er for tiden ingen hjemmel i norsk skattelovgivning til å oppkreve kildeskatt av renter som utbetales fra Norge til mottaker i utlandet.

I punkt 3 er det gitt visse unntak fra retten til å oppkreve kildeskatt. Dette gjelder tilfeller hvor renter oppbevares av en kontraherende stat, en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller dens sentralbank eller en institusjon som ikke er skattepliktig der.

Når renter i samsvar med bestemmelsene i artikkel 11 blir skattlagt både i mottakerens bostedsstat og i kildestaten, unngås dobbeltbeskat-

ning ved at det i bostedsstatens skatt innrømmes fradrag for den betalte kildeskatt i henhold til bestemmelsene i artikkel 24.

Artikkel 12 gir bestemmelser om skattlegging av *royalty*, som tilsvarende rentebestemmelsene i artikkel 11. Royalty kan skattlegges både i mottakerens bostedsstat og i kildestaten, men satsen for kildeskatt som kan kreves er begrenset til 10 prosent av royaltyens bruttobeløp. Det er for tiden ingen hjemmel i den norske skattelovgivning til å oppkreve kildeskatt av royalty som utbetales fra Norge til mottaker i utlandet.

Når royalty i samsvar med bestemmelsene i artikkel 12 blir skattlagt både i mottakerens bostedsstat og i kildestaten, unngås dobbeltbeskatning ved at det i bostedsstatens skatt innrømmes fradrag for den betalte kildeskatt i henhold til bestemmelsene i artikkel 24.

Artikkel 13 omhandler *formuesgevinst*. Etter punkt 1 kan gevinst som oppbevares ved avhendelse av fast eiendom, skattlegges i den kontraherende stat hvor eiendommen ligger.

Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted eller et fast sted for utøvelse av fritt yrke, kan i henhold til artikkelens punkt 2 skattlegges i den kontraherende stat hvor det faste driftssted eller faste sted befinner seg. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av selve det faste driftssted/sted.

I henhold til punkt 3 skattlegges gevinst ved avhendelse av skip, luftfartøy eller containere i internasjonal fart i den staten hvor foretaket som oppbeholder gevinsten er hjemmehørende.

I artikkelens punkt 5 er det gitt en særregel som gir en stat rett til i henhold til sin egen lovgivning å skattlegge formuesgevinst oppbåret ved avhendelse av aksjer i et selskap som er hjemmehørende i denne stat. For Norges vedkommende innebærer dette at Norge kan beskatte gevinst ved avhendelse av «større aksjeposter» (skatteloven paragraf 54 annet ledd) samt gevinst ved avhendelse av aksjer i næring (skatteloven paragraf 42 første ledd) også når avhenderen er bosatt i Hellas.

Gevinst ved avhendelse av andre formuesgjenstander enn dem som er spesielt nevnt, kan bare skattlegges i avhenderens bostedsstat.

Artikkel 14 gjelder beskatningen av inntekt ved utøvelse av *fritt yrke*. Bestemmelsene om beskatning av inntekt av slik virksomhet avviker noe fra OECD's mønsteravtale. Etter dette mønster skattlegges inntekter ved utøvelse av fritt yrke i den stat hvor yrkesutøveren er bosatt, med mindre han i en annen kontraherende stat vanligvis råder over et fast sted (kontor eller lignende) som tjener utøvelsen av hans virksomhet. I så fall kan sistnevnte stat skattlegge den del av inntekten som kan henføres til et slikt sted. Artikkelen har her fått en tilføyelse

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Hellas til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue

således at sistnevnte stat også kan skattlegges dersom oppholdet i denne stat i ett eller flere tidsrom til sammen overstiger 183 dager i løpet av enhver tolv måneders periode.

Videre er det i avtalen inntatt en bestemmelse om subsidiær beskatningsrett. Inntekten skal kunne skattlegges i den stat der virksomheten utøves i den utstrekning inntekten ikke beskattes i mottakerens bostedsstat.

Artikkel 15 omhandler *lønnsinntekter*. I likhet med OECD's mønster tilkommer det den stat hvor lønsmottakeren er bosatt å skattlegge hans lønnsinntekter, med mindre arbeidet utføres i den annen stat. I så fall har den stat hvor arbeidet utføres rett til å skattlegge dem.

Punkt 2 inneholder imidlertid et unntak, den såkalte 183-dagers regel. Vilklårene i bokstavene a), b) og c) må alle være oppfylt for at bostedsstaten skal ha eksklusiv beskatningsrett. Tilsvarende som fastsatt for fritt yrke bestemmes at 183-dagers fristen skal beregnes i enhver tolv måneders periode.

Det er videre i artikkelens punkt 2 inntatt en særskilt bestemmelse om subsidiær beskatningsrett for arbeidsstaten i den utstrekning inntekten er unntatt fra beskatning i bostedsstaten.

Punkt 3 gir en særregel for lønn som tilkommer sjøfolk og flymannskaper i internasjonal fart. Slike lønnsinntekter kan i utgangspunktet skattlegges i den stat hvor den virkelige ledelse for foretaket har sitt sete. Dersom imidlertid en person bosatt i Norge oppebærer inntekt av lønnsarbeid utført om bord i gresk-registrert skip drevet i internasjonal fart, kan inntekten i henhold til punkt 4 skattlegges i Hellas. I sistnevnte tilfelle hvor inntekten også blir skattlagt i Norge, skal Norge for å unngå dobbeltbeskatning anvende det såkalte godskrivelsessystem. Se nærmere herom i kommentarene til artikkel 24.

Når det gjelder lønnsutbetalinger til norsk flymannskap i SAS, bestemmer punkt 3 i.f. at disse bare skal skattlegges i Norge.

Artikkel 16 omhandler *styre godtgjørelse*. Slike inntekter kan i overensstemmelse med OECD-mønsteret skattlegges i den stat hvor selskapet er hjemmehørende. Da Norge etter artikkel 24 her anvender det såkalte «godskrivelsessystemet» til unngåelse av dobbeltbeskatning, skattlegges styrehonorar imidlertid også i Norge i de tilfeller mottakeren er bosatt i Norge.

Artikkel 17 fastsetter at *artister og idrettsutøvere* kan skattlegges i den stat hvor slik virksomhet utøves, uansett reglene i artikkel 14 om fritt yrke og artikkel 15 om lønnsarbeid i privat tjeneste. Regelen er avfattet etter OECD's mønster.

Artikkelens punkt 2 inneholder en tilføyelse som tar sikte på å sikre den stat beskatnings-

retten hvor artisten opptre, også hvor vederlaget utbetales til en tredjemann, f.eks. et artistbyrå eller et selskap artisten har opprettet.

Punkt 3 gjør unntak fra de nevnte regler når besøket i denne staten hovedsakelig er understøttet av offentlige fond e.l. i den annen stat. I så fall skal inntekten bare kunne skattlegges i den stat hvor artisten eller idrettsutøveren er bosatt.

Artikkel 18 omhandler *pensjoner, underholdsbidrag og sosiale trygdeytelser*. Slike inntekter skattlegges i den stat hvor mottakeren er bosatt.

Artikkel 19 omhandler *lønn i offentlig tjeneste*. Retten til å skattlegge slik inntekt er med visse unntak, i overensstemmelse med OECD's mønster, tillagt den stat som utreder ytelsene. Denne særregel gjelder ikke lønn som er ytet i forbindelse med utøvelse av offentlig forretningsvirksomhet.

Artikkel 20 fastsetter at *studenter og lærlinger* som er bosatt i en stat og som midlertidig oppholder seg i den annen stat i anledning opplæring og utdanning, ikke skal skattlegges i den sistnevnte stat av pengebeløp som de mottar til slike formål fra kilder i utlandet. Bestemmelsen er avfattet etter OECD's mønster og er i samsvar med skatteloven paragraf 26 første ledd bokstav o.

Artikkel 21 inneholder regler om *virksomhet som drives utenfor kysten*. I punkt 1 slås det fast at artikkelens bestemmelser skal ha gjennomslagskraft innenfor sitt avgrensede område uansett hva som måtte følge av overenskomsten for øvrig.

Punktene 2 og 3 omhandler næringsinntekt og fastsetter at slik virksomhet utøvet utenfor kysten av en stat skal anses å utgjøre virksomhet utøvet gjennom et fast driftssted i denne stat, dersom virksomheten utøves til sammen over 30 dager over en tolv måneders periode. Inntekten fra slik virksomhet kan i så fall skattlegges fra første dag i denne stat. Bestemmelsene i punktene 3 a) og b) tar sikte på å hindre at 30-dagers fristen blir omgått.

Punkt 4 inneholder et unntak fra den generelle regel i punkt 1, for fortjeneste ved transport av forsyninger, drift av taubåter eller andre fartøyer som utgjør en hjelpevirksomhet til virksomheten utenfor kysten. Slik fortjeneste skal bare kunne skattlegges i den stat hvor den virkelige ledelse har sitt sete. I punkt 5 a) er det gitt bestemmelser om beskatning av lønnsinntekter i forbindelse med sokkelvirksomhet. Slik inntekt kan skattlegges i sokkelstaten såfremt arbeidsoppholdet til sammen varer mer enn 30 dager i en tolv måneders periode. Unntak fra denne regel er imidlertid gjort i punktene 5 b) og c). Punkt 5 b) gir regler om beskatning av lønnsstakere som arbeider på petroleumsforekomster som strekker seg over delelinjen mellom 2 sta-

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Hellas til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue

ter. I punkt 5 c) fastsettes at lønnsinntekter for tjeneste om bord i skip eller luftfartøy som er omfattet av unntaksbestemmelsen i punkt 4, bare skal kunne skattlegges i den stat hvor den virkelige ledelse for foretaket har sitt sete.

For inntekter som etter bestemmelsene i denne artikkel kan skattlegges i Hellas unngås dobbeltbeskatning ved at Norge anvender godskrivessystemet. Se nærmere herom i kommentarene til artikkel 24.

Artikkel 22 gjelder *annen inntekt* som ikke er uttrykkelig omhandlet i overenskomstens øvrige artikler. Overensstemmende med OECD-mønsteret er det fastsatt at slike inntekter bare kan skattlegges i den stat hvor mottakeren er bosatt.

Unntak er gjort i punkt 2 der det foreskrives at inntekter som er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted for utøvelse av fritt yrke, skal beskattes etter artikkel 7 eller 14.

Artikkel 23 gjelder *formuesbeskatningen*. Formue som består av fast eiendom, kan skattlegges i den stat hvor eiendommen ligger. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted eller et fast forretningssted, kan skattlegges i den stat hvor driftsstedet eller forretningsstedet befinner seg. All annen formue - også formue som består av skip, luftfartøy eller containere, samt løsøre knyttet til driften av disse, - skal bare kunne skattlegges i eierens bostedsstat.

Artikkel 24 gir regler om *fremgangsmåten til unngåelse av dobbeltbeskatning*.

Norge anvender som alminnelig regel det såkalte *fordelingssystem*. Dette system innebærer at inntekter som den annen stat etter skatteavtalen kan skattlegge, skal unntas fra beskatning i bostedsstaten. Bostedsstaten kan imidlertid ta i betraktning den unntatte inntekt eller formue ved beregningen av den skatt som skal betales av vedkommende persons øvrige inntekt eller formue (progresjonsforbehold) jf. artikkelens punkt 3. Norge anvender for tiden ikke dette progresjonsforbeholdet.

Unntak fra fordelingssystemet er imidlertid fastsatt når det gjelder inntekt som i henhold til bestemmelsene i artikkel 8 punkt 1 (internasjonal skipsfart), artiklene 10 (dividender), 11 (renter) og 12 (royalty), artikkel 15 punkt 4 (lønnsar-

beid om bord på gresk-registrert skip) og artiklene 16 (styregodtgjørelse) og 21 (virksomhet utenfor kysten) kan skattlegges i Hellas. Her anvendes i stedet det såkalte godskrivessystemet, som innebærer at Norge kan skattlegge hele inntekten, men innrømmer som fradrag i denne skatt et beløp som svarer til den skatt som er betalt i Hellas på samme inntekt.

Hellas anvender generelt *godskrivessystemet* når en person bosatt i Hellas skal betale skatt også til Norge av samme inntekt. Dobbeltbeskatning unngås ved at den norske skatt godskrives som fradrag i den skatt som betales i Hellas på samme inntekt.

I utkastet til protokoll har Norge tatt forbehold om at artikkel 24 senere kan bli endret slik at også Norge går over til som hovedregel å anvende godskrivessystemet. Protokollen inneholder teksten til de bestemmelser som i så fall skal tas inn i overenskomsten.

Artiklene 25—29 inneholder enkelte særlige bestemmelser om *ikke-diskriminering* (artikkel 25), *fremgangsmåten ved inngåelse av gjensidige avtaler* mellom de kompetente myndigheter i de to stater (artikkel 26), *utveksling av opplysninger* (artikkel 27), *bistand ved innfordring* (artikkel 28), samt *diplomatisk og konsulære tjenestemenn* (artikkel 29).

Artiklene 30 og 31 inneholder *sluttbestemmelser*.

Overenskomsten trer i kraft ved utveksling av ratifikasjonsdokumentene, og får virkning fra og med det kalenderår som følger etter det år ratifikasjonsdokumentene blir utvekslet.

Protokollen inneholder som nevnt en særbestemmelse som utgjør en integrerende del av overenskomsten. Bestemmelsen er nærmere omtalt i tilknytning til artikkel 24 ovenfor.

Finans- og tolldepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt utkast til proposisjon til Stortinget om samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Hellas til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

Vi OLAV, Norges Konge,

gjør vitterlig:

Stortinget blir innbudt til å fatte vedtak om samtykke til at Norge ratifiserer en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Hellas til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, undertegnet i Oslo den 27. april 1988.

Tilråding fra Finans- og tolldepartementet ligger ved i avtrykk.